

ЖУРНАЛ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ РУМУНІЇ
ДЛЯ МАЛЯТ-ДОШКІЛЬНЯТ

БДЖІЛКА

Щедре літо

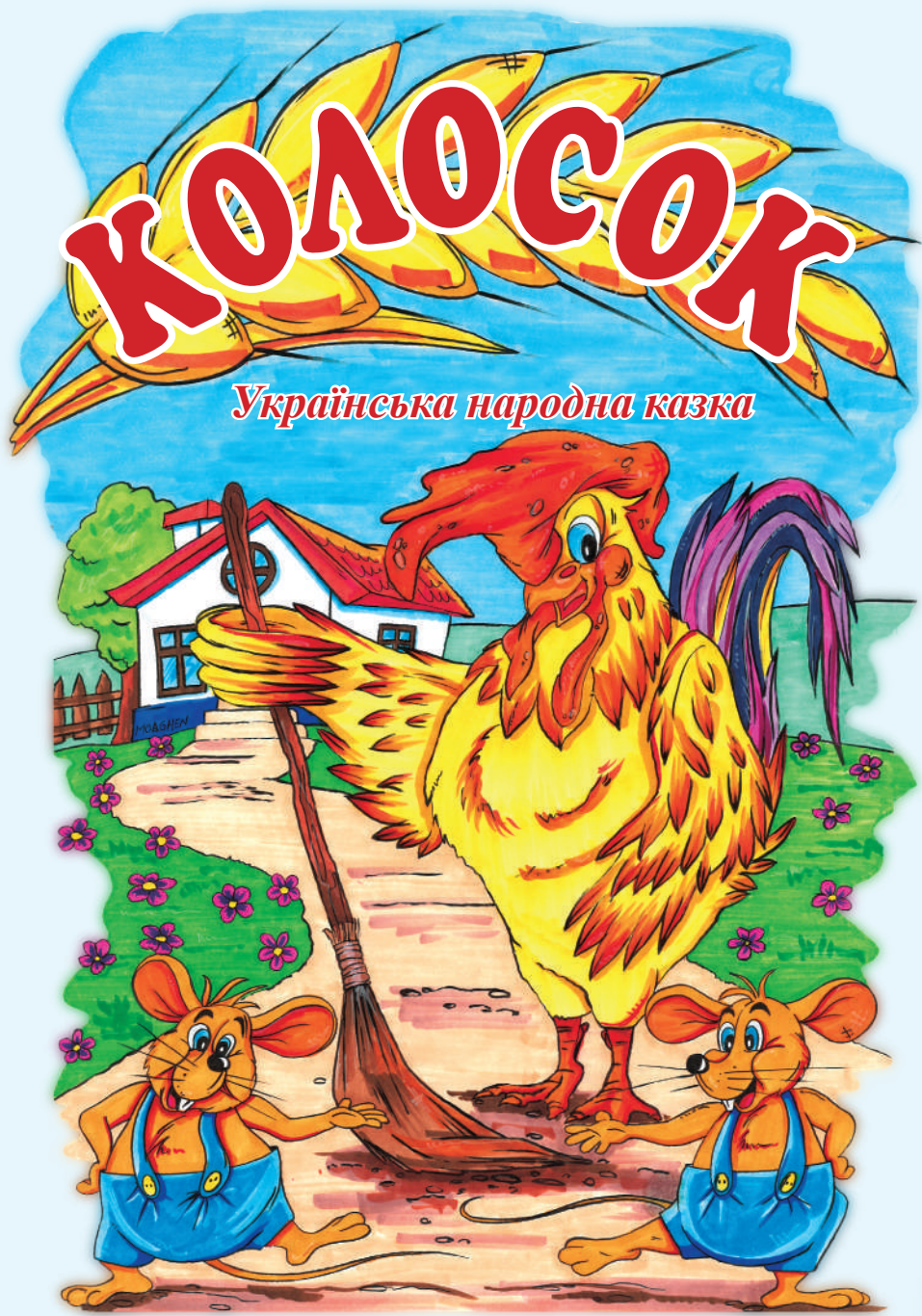
Тетяна Корольова

Літня спека, грози, грім,
Літо, ти прекрасне всім!
Скільки в тебе є скарбів:
В лісі – ягід та грибів;

У садках – смачна малина,
Аґрус, яблука, ожина.
Фрукти й зелень соковита –
Це смачні дарунки літа.

Ген тече срібляста річка...
Ой і тепла ж в ній водичка!
Можна влітку засмагати,
Можна плавати й пірнати.

Скінчив півник молотити й гукає:

– Гей, Круть, гей, Верть, глядіть, скільки зерна я намолотив!

Прибігли мишенята і запищали:

– Треба зерно до млина віднести, борошна намолоти!

– А хто понесе? — спитав півник.

– Тільки не я! — закричав Круть.

– Тільки не я! — закричав Верть.

– Гарзд, — сказав півник, — я віднесу зерно до млина.

Жили собі на світі двоє мишенят, Круть і Верть, та півник Голосисте Горлечко. Мишенята тільки те й знали, що співали й танцювали, круtilись та вертілись. А півник рано-ранесенько прокидався, спочатку всіх піснею будив, а потім до роботи брався.

От якось підмітав півник подвір'я і побачив на землі пшеничний колосок.

– Круть, Верть, — покликав півник, — глядіть, що я знайшов!

Прибігли мишенята і кажуть:

– Треба його обмолотити.

– А хто молотитиме? — спитав півник.

– Тільки не я! — закричало перше мишеня.

– Тільки не я! — закричало друге мишеня.

– Гарзд! — сказав півник, — я обмолочу.

І взявся до роботи. А мишенята почали гратися.

Взяв собі на плечі мішок і пішов.

А мишенята тим часом почали в довгу лозу гратися. Одне через одного стрибають, веселяться.

Повернувся півник додому, знову кличе мишенят:

– Сюди, Круть, сюди, Верть! Я борошно приніс.

Мишенята теж часу не гають: пісні співають, танцюють.

Спеклися пироги, півник їх вийняв, поклав на стіл. А мишенята тут як тут. І кликати їх не довелося.

– Ох, і зголоднів я! – пищить Круть.

– Ох, і їсти мені хочеться! – пищить Верть.

Швиденько сіли за стіл. А півник їм і каже:

– Стривайте, стривайте! Ви, мені спочатку скажіть: хто знайшов колосок?

– Ти знайшов! – голосно закричали мишенята.

– А хто колосок обмолотив? – знову спитав півник.

– Ти обмолотив! – тихіше сказали вони.

– А хто його до млина відніс?

– Теж ти, – зовсім тихо відказали Круть і Верть.

– А тісто хто місив? Хто дрова носив? Піч топив?

Хто пироги пік?

Прибігли мишенята, дивляться, не нахваляться:

– От так півник! От так молодець! Тепер треба тісто замісити та пироги спекти.

– Хто міситиме? – спитав півник. А мишенята знову за своє:

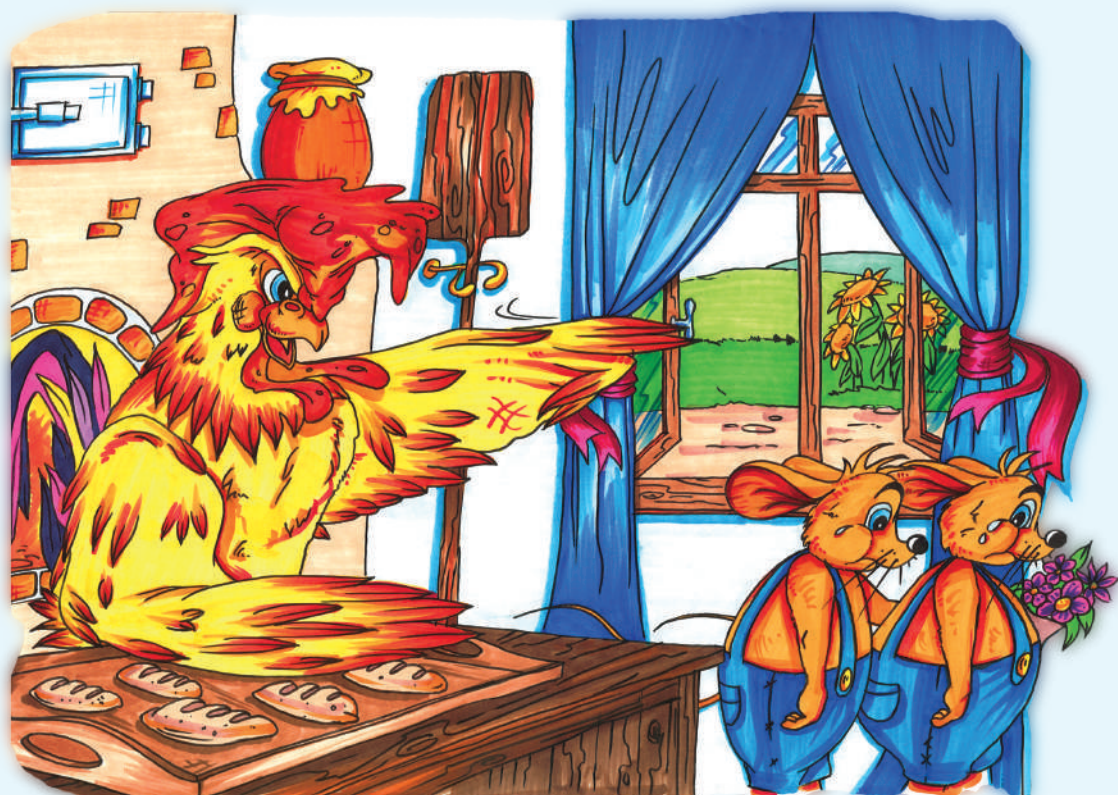
– Тільки не я! – пропищав Круть.

Тільки не я! – пропищав Верть.

Подумав, подумав півник і каже:

– Мабуть, мені доведеться.

Замісив він тісто, приніс дров, розпалив вогонь у печі. А як піч витопилась, посадив у неї пироги.

– **В**се ти, все ти, – ледве чутно пропищали мишенята.

– А ви що робили?

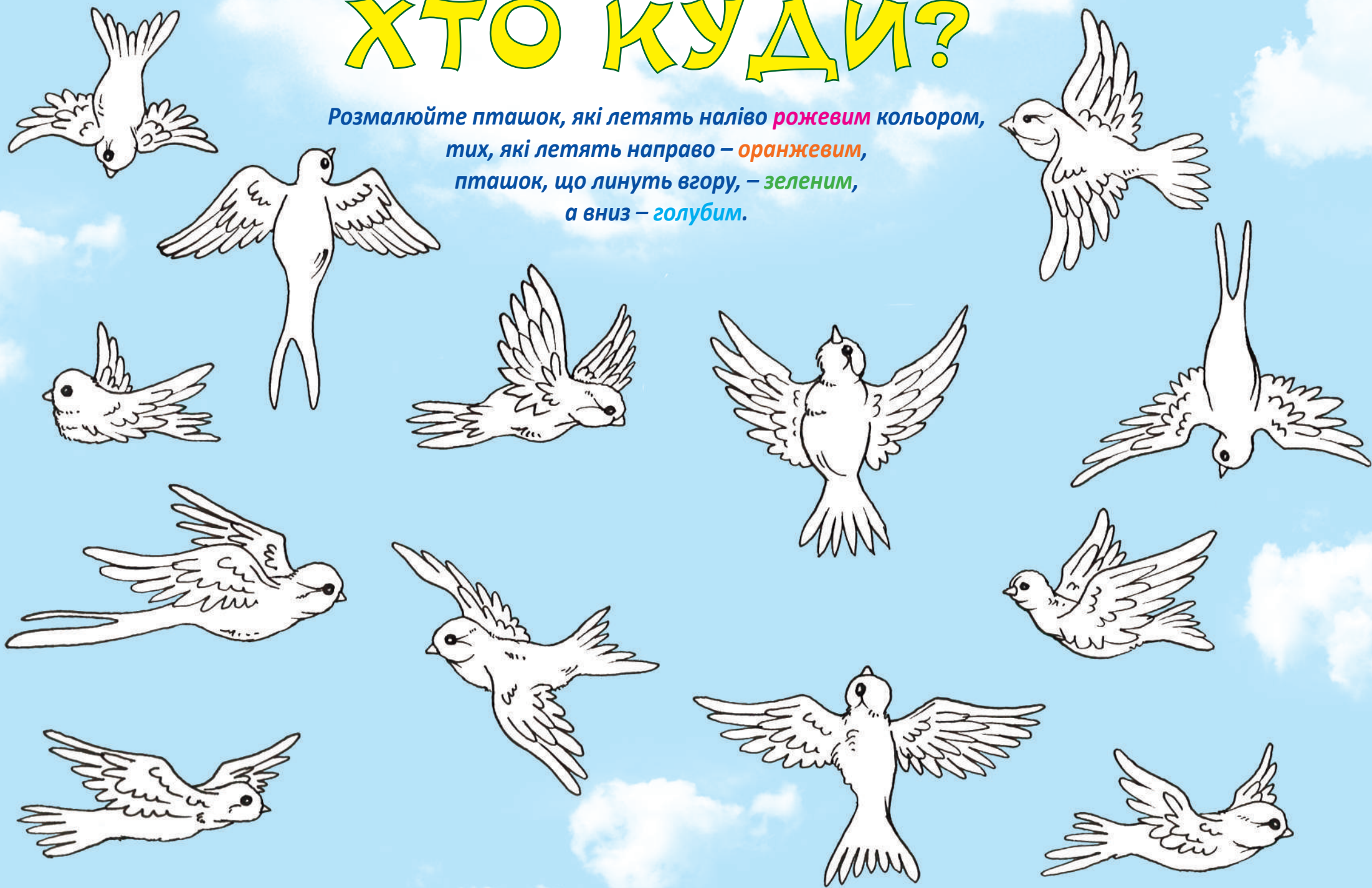
Що відповісти мишенятам? І сказати нічого.

Почали Круть і Верть вилазити з-за столу, а півник їх не затримує.

Нема за що таких нероб і ледарів пирогами частувати!

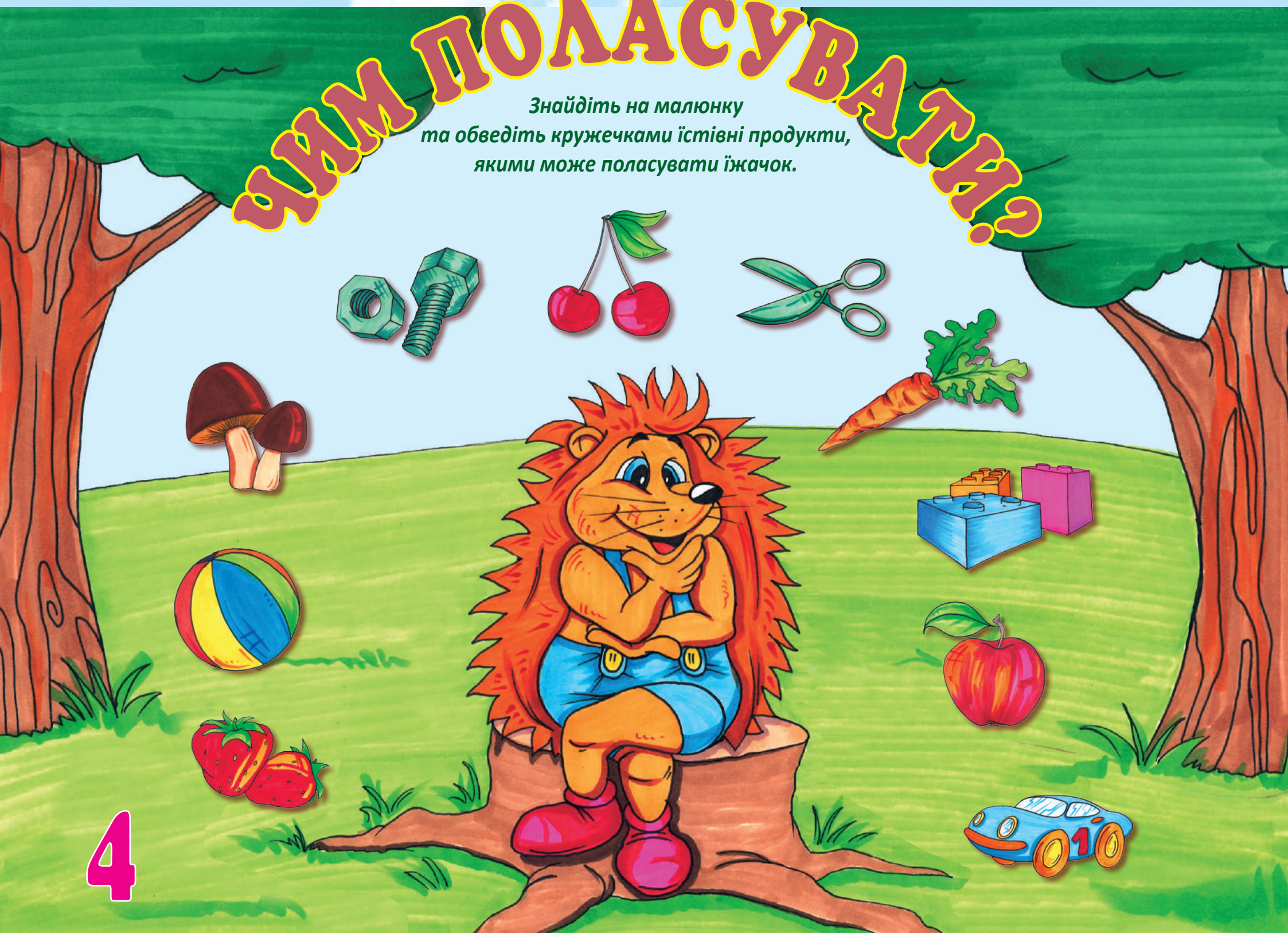
ХТО КУДИ?

Розмалюйте пташок, які летять наліво **рожевим** кольором,
тих, які летять направо – **оранжевим**,
пташок, що лунуть вгору, – **зеленим**,
а вниз – **голубим**.

ЧИМ ПОЛАСУВАТИ?

Знайдіть на малюнку
та обведіть кружечками їстівні продукти,
якими може поласувати їжачок.

НАМАЛЮЄМО КАЗКУ!

Малювала казку Бджілка,
Їй допомагала Білка:
Фарби, олівці добули,
Білий аркуш розгорнули,
Із наснагою та сміло
Взялись подружки за діло.

Та скінчилася пригода,
Бо їм сталась така шкода:
Раптом фарби закінчились,
Олівці усі сточились.
Тому подруги, малята,
Просять вас домалювати.

У пошуках піратських скарбів

Проведіть ваш корабель лабіринтом островів до скрині з піратськими скарбами, оминаючи небезпеку – злого восьминога та люту акулу.
Обережно, не зачепіться за загублений піратський якір!

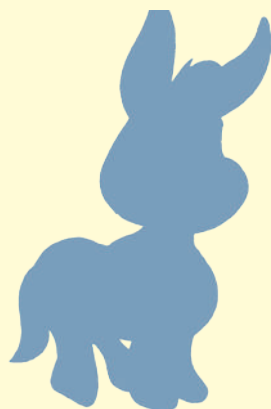
ЯКА РІЗНИЦЯ?

На перший погляд, малюнки однакові. Але це не так. Знайдіть 10 відмінностей!

ДЕ ЧИЯ ТІНЬ?

Розгляньте уважно малюнки.
З'єднайте лініями кожну тваринку з її тінню.

ПОВЧАЛЬНА КАЗОЧКА

ДВА БРАТИ

(УКРАЇНСЬКА НАРОДНА КАЗКА)

Жили в селі два брати. У молодшого брата було семеро дітей, а старший брат був неодружений. Жили брати в злагоді, землю обробляли спільно. Скопили вони якось жито і, як завжди, снопи розділили порівну.

Настала ніч. Ліг старший брат і замислився: «А чи справедливо ми снопи поділили? У брата велика сім'я, дітям чимало хліба треба. Мабуть, піду я на поле й перенесу частину своїх снопів у братову копу».

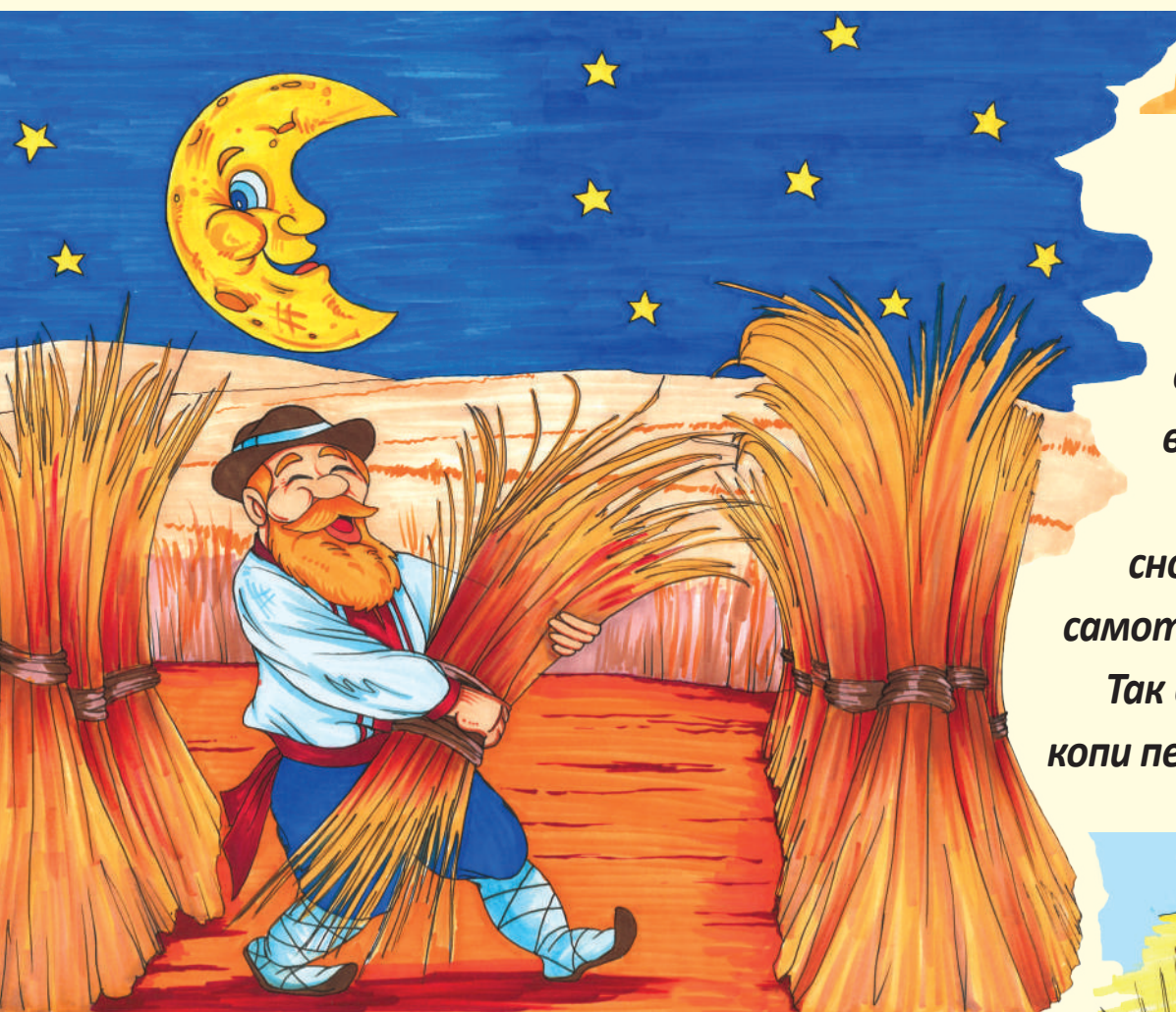

Пішов старший брат на ниву й переніс частину своїх снопів у братову копу.

А молодший брат теж не спав. І йому не давала спати думка про те, чи правильно вони розділили врожай. Думав він, думав, а тоді й каже дружині:

— Піду я, мабуть, на поле та перенесу частину снопів у братову копу. Брат уже старий, живе самотою, помічників у нього немає.

Так він і вчинив. Пішов на поле й частину снопів зі своєї копи переніс у братову.

На другий день бачать брати: у кожного копа така, як і була, анітрохи не поменшала, в обох снопів порівну. Дивуються брати, але і той, і другий мовчать. Так кілька ночей підряд переносили брати снопи. Врешті вирішили вони постерегти свої копи та й зустрілися поблизу них.

Відтоді брати ще дужче полюбили один одного. І весь свій вік прожили щасливо, завжди допомагали один одному й ніколи не знали ні злиднів, ні горя.

